

پاسخ سوالات سی و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور

جلسه دوم ۸۷/۲/۱۹

(۷) ثابت کنید گروهی مانند G وجود ندارد که مرکز G ، زیرگروه ماکسیمال G باشد. (زیرگروه H از گروه G را ماکسیمال گوئیم اگر سره باشد و زیرگروه دیگری مانند K موجود نباشد که $H \subsetneq K \subsetneq G$).

پاسخ اول:

به روش برهان خلف، فرض کنید گروهی مانند G با این خاصیت موجود باشد. بنابراین گروه $\frac{G}{Z(G)}$ زیرگروه سره ندارد و در نتیجه دوری است. پس G آبلی است. یعنی $G = Z(G)$ ، که با ماکسیمال بودن $Z(G)$ تناقض دارد.

پاسخ دوم:

به روش برهان خلف، فرض کنید گروهی مانند G با این خاصیت موجود باشد. چون $Z(G)$ زیرگروه سره است پس $a \in G$ را چنان می گیریم که در مرکز G نباشد. بنابراین $C(a)$ (مرکزساز a) اکیداً شامل $Z(G)$ است، پس $C(a) = G$ و در نتیجه $a \in Z(G)$ که تناقض است.

پاسخ سوالات سی و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور

جلسه دوم ۸۷/۲/۱۹

(۸) فرض کنید (X, d) یک فضای متریک و A مجموعه‌ای باز و بسته در X باشد به طوری که $X \neq \emptyset$. نشان دهید تابع

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \in A \\ 0 & x \notin A \end{cases}$$

بر X پیوسته یکنواخت است اگر و تنها اگر $\inf\{d(a, b) : a \in A, b \notin A\} > 0$.

پاسخ:

اگر f پیوسته یکنواخت باشد آنگاه $\delta > 0$ وجود دارد به طوری که اگر $d(x, y) < \delta$ آنگاه $|f(x) - f(y)| < \frac{1}{4}$. پس برای هر $a \in A$ و $b \notin A$ چون $f(a) - f(b) = 1$ پس $d(a, b) \geq \delta$ در نتیجه $\inf\{d(a, b) : a \in A, b \notin A\} \geq \delta > 0$.

بالعکس، با انتخاب $\delta = \inf\{d(a, b) : a \in A, b \notin A\}$ ملاحظه می‌شود که برای هر $\varepsilon > 0$,

$$d(x, y) < \delta \Rightarrow |f(x) - f(y)| = 0 < \varepsilon.$$

پاسخ سوالات سی و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور

جلسه دوم ۸۷/۲/۱۹

۹) فرض کنید n عددی طبیعی باشد و دنباله $a_0, a_1, a_2, \dots, a_n, a_{n+1}$ از اعداد طبیعی دارای این خاصیت باشد که $1 = a_0 = a_{n+1}$ و برای هر $1 \leq i \leq n$ ، $a_i > 1$ و $a_i | a_{i-1} + a_{i+1}$.

الف) ثابت کنید وجود دارد j که $1 \leq j \leq n$ و $a_j = a_{j-1} + a_{j+1}$.

ب) ثابت کنید در چنین دنباله‌ای دست کم یک 2 وجود دارد.

پاسخ:

دنباله $a_0, a_1, a_2, \dots, a_n, a_{n+1}$ با ویژگی بالا را یک دنباله C_n می‌نامیم.

الف. قرار می‌دهیم $a_j = \max\{a_i : 1 \leq i \leq n\}$. در این صورت $a_j \geq a_{j-1}$ و $a_j \geq a_{j+1}$. این دو نابرابری و عبارت $a_j | a_{j-1} + a_{j+1}$ نتیجه می‌دهد که یا $a_j = a_{j-1} + a_{j+1}$ و یا $a_{j-1} = a_j = a_{j+1}$. در حالت اخیر $1 \neq j$ و از $a_{j-1} | a_{j-2} + a_j$ نتیجه می‌شود که $a_j | a_{j-2}$. با به کار بردن مکرر همین استدلال به $1 | a_j$ می‌رسیم که با $a_j > 1$ متناقض است.

ب. توجه کنید که با حذف a_j از یک دنباله C_n ، $n \geq 2$ ، به یک دنباله C_{n-1} می‌رسیم. برای اثبات این مطلب با توجه به سه حالت $j = 1$ ، $j = n$ و $1 < j < n$ ، باید برقراری یک یا هر دو عبارت

$$a_{j+1} | a_{j-1} + a_{j+2} \quad , \quad a_{j-1} | a_{j-2} + a_{j+1}$$

را بررسی کنیم که با توجه به خصوصیات C_n و $a_j = a_{j-1} + a_{j+1}$ به دست می‌آیند. بنابراین با حذف پیاپی جملات ماکسیمم به یک دنباله C_1 به صورت $1, b, 1$ می‌رسیم که در آن b باید برابر با 2 باشد.

پاسخ سؤالات سی و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور

جلسه دوم ۸۷/۲/۱۹

۱۰. همه اعداد طبیعی n را مشخص کنید به طوری که $۲ \equiv \phi(n)\sigma(n)$ (منظور از $\sigma(n)$ ، مجموع همه مقسوم علیه‌های مثبت n است).

پاسخ:

فرض کنید n جوابی برای مسأله باشد و $۲^a p_1^{a_1} \dots p_k^{a_k}$ را تجزیه n به عوامل اول متمایز بگیرید. اگر برای یک $۱ \leq i \leq k$ ، $a_i > ۱$ ، آنگاه p_i هم $\phi(n)$ و هم n را می‌شمارد و در نتیجه $۲|p_i$ که ممکن نیست. پس برای هر i ، $a_i = ۱$ است. استدلال مشابه نشان می‌دهد $a \in \{۰, ۱, ۲\}$. اکنون توجه کنید $۲^k|\phi(n)$ و $۲^k|\sigma(n)$ ، پس $۲|۲$ و در نتیجه $k \in \{۰, ۱\}$. بنابراین n یا برابر با ۲ یا برابر با ۴ است و یا عدد اول p وجود دارد به طوری که یا $n = p$ یا $n = ۲p$ یا $n = ۴p$.

اگر $n = ۲p$ ، پس $۲ \equiv ۶p(p+۱)^{p-۱}$ و از آنجا که $۱۰ = (۶p+۱۲)(p-۱) + ۲ = ۶p(p+۱) - ۲$ ، باید $p-۱$ مقسوم علیهی از ۱۰ باشد و در نتیجه $n \in \{۶, ۲۲\}$. حالت $n = ۴p$ هم ممکن نیست چرا که در این صورت $۴|\phi(n)$ و $۴|n$ ، پس $۴|۲$ که تناقض است. بنابراین یا n عددی اول است و یا برابر با یکی از اعداد ۱، ۴، ۶ و ۲۲ می‌باشد.

پاسخ سؤالات سی و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور

جلسه دوم ۸۷/۲/۱۹

(۱۱) تعدادی دانشجو در یک مسابقه که در آن n سؤال دوگزینه‌ای مطرح شده است، شرکت کرده‌اند و مشخص شده است که مجموعه پاسخ‌های هیچ دو نفری یکسان نیست. اکنون به هر سؤال به صورت مستقل، یکنواخت و تصادفی نمره‌ای از مجموعه $\{1, 2, \dots, 2n\}$ اختصاص می‌یابد. ثابت کنید احتمال آن که تنها یک نفر بیش‌ترین مجموع نمرات را بیاورد، حداقل $\frac{1}{4}$ است.

پاسخ:

سؤالات را از یک تا n شماره‌گذاری می‌کنیم و یک بارم‌دهی را با (w_1, w_2, \dots, w_n) نمایش می‌دهیم که $w_i \in \{1, 2, \dots, 2n\}$.

پیش‌آمد A را این بگیریم که دست‌کم دو نفر ماکزیمم نمره را گرفته باشند و پیش‌آمد A_i را این بگیریم که دو نفر با امتیاز ماکزیمم موجود باشند که یکی سؤال i ام را حل کرده باشد و دیگری سؤال i ام را حل نکرده باشد.

روشن است که $A = \bigcup_{i=1}^n A_i$. زیرا اولاً $A_i \subseteq A$ ، ثانیاً اگر دو نفر در یک بارم‌دهی ماکزیمم شده باشند، به دلیل فرض مسأله، دست‌کم در یک سؤال با هم اختلاف دارند. پس

$$P(A) = P\left(\bigcup_{i=1}^n A_i\right) \leq \sum_{i=1}^n P(A_i).$$

اکنون نشان می‌دهیم برای هر i ، $P(A_i) \leq \frac{1}{4n}$.

لم. اگر $(w_1, \dots, w_i, \dots, w_n), (w_1, \dots, w'_i, \dots, w_n) \in A_i$ آنگاه $w_i = w'_i$.

اثبات. فرض کنید $w_i < w'_i$. حالتی که بارم سؤال i ام w_i است ماکزیمم‌ها دو دسته‌اند: آنهایی که سؤال i را حل کرده‌اند و آنهایی که حل نکرده‌اند. وقتی بارم این سؤال به w'_i افزایش پیدا کند ماکزیمم‌ها منحصر به آنهایی می‌شوند که سؤال i را حل کرده‌اند و دیگر ماکزیممی وجود ندارد که سؤال i را حل نکرده باشد که این خلاف فرض است.

از این لم نتیجه می‌شود که با انتخاب تمام w_j ها به غیر از w_i ، حداکثر یک w_i وجود دارد که $(w_1, \dots, w_i, \dots, w_n) \in A_i$ و در نتیجه

$$P(A_i) \leq \frac{(2n)^{n-1}}{(2n)^n} = \frac{1}{2n}$$

ولذا $P(A) \leq n \frac{1}{2n} = \frac{1}{2}$. پس احتمال این که ماکزیمم دقیقاً یک نفر باشد دست‌کم $\frac{1}{2}$ است.

پاسخ سؤالات سی و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور

جلسه دوم ۸۷/۲/۱۹

(۱۲) فرض کنید $\gamma : [0, 1] \rightarrow [0, 1] \times [0, 1]$ و برای هر $s, t \in [0, 1]$

$$|\gamma(s) - \gamma(t)| \leq M|s - t|^\alpha,$$

که در آن M, α اعدادی ثابت و مثبت هستند. نشان دهید اگر γ پوشا باشد آنگاه $\alpha \leq \frac{1}{3}$.

پاسخ:

به ازای n ای طبیعی مربع $[0, 1] \times [0, 1]$ را به n^2 قسمت برابر تقسیم می‌کنیم. در رئوس این تقسیم‌بندی $m = (n + 1)^2$ نقطه به وجود می‌آید که آن‌ها را x_1, x_2, \dots, x_m می‌نامیم. واضح است که اگر $i \neq j$ آنگاه

$$|x_i - x_j| \geq \frac{1}{n}.$$

با توجه به پوشا بودن γ به ازای هر i وجود دارد $t_i \in [0, 1]$ که $x_i = \gamma(t_i)$ بنابراین برای هر $i \neq j$

$$M|t_i - t_j|^\alpha \geq |\gamma(t_i) - \gamma(t_j)| = |x_i - x_j| \geq \frac{1}{n},$$

در نتیجه t_i ها $(n + 1)^2$ نقطه متمایز در $[0, 1]$ هستند که فاصله هر دوتایشان دست کم $\frac{1}{\alpha(Mn)}$ است. این نتیجه می‌دهد که

$$\frac{1}{((n + 1)^2 - 1)(Mn)^\alpha} \leq 1$$

در نتیجه

$$n^2 - \frac{1}{\alpha} \leq M \frac{1}{\alpha}$$

برقراری این نابرابری برای هر n نتیجه می‌دهد که توان سمت چپ نمی‌تواند مثبت باشد و این یعنی $\alpha \leq \frac{1}{3}$.